

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

VI. Calvinistae in Hungariam irrepunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Etores: præter quam quod omnis in religione novitas Turcis semper suspecta & invisa est, ut qui experti sint quantopere Caselbasiorū & Jeselbasiorū factores Ottomanico imperio incommode datint Bassam vero illum seu prætorem Budensem cum Lutheranis sæpe ita eglise ferunt: Si Catholica religio, ut vos dicitis, idolatria est, & impietatis mater, cur non Musulmanicam potius, Deorum quorundam è vestris exemplo, relicta Christiana amplectimini, quam novam vobis vestro libitu fabricatis? Quum deinde ab eodem Bassa religionis suis ritibus exercenda libertatem & tempora aliquot per iussent, idem eos rogavit, an forma ista religionis Matthias aut Ludouici Hungaria Regum temporibus usitata fuerit? Negantibus, Noster, inquit, Imperator & Dominus in suo imperio nihil novi vult introduci. Vobis ego suaserim ut ad antiquos ritus redeatis. Tanta etiam eiusdem fuit erga Christianam religionem observantia, ut sua secta hominem qui S. Eucharistiam in Quinque ecclesiensi ecclie ad pedes proiceret, sustario non leviter mulcerat.

Vl. Postquam ergo eodem tempore quo Turcæ tam religionis quam reipublica in Hungaria statui convellendo intenti erant, Lutheranorum & Anteriorum hæresis ibidem gliscere cœpisset; tandem etiam, nimirum Anno Millefimo quingentesimo sexagesimo secundo Calvinistæ se se ingesserunt, & quidem maiori furore quam Lutherani; ut qui templo, altare & S. imagines, abiustis, immo à Turcis quoque iugeras relatas confrerunt & demoliti sunt. Idem Anno Millefimo quingentesimo octuagesimo insigni proditione Vradini Catholicos oppresserunt. Quum enim festo Paschatis Catholicæ, ex veteri consuetudine cum Crucis vexillis & labaris, hymnos decantantes, extra oppidum processissent, Calvinistæ quidam cum trecentis equitibus in eos nihil rale opinantes ex insidijs eruperunt, & inermem hanc multitudinem, eruptis vexillis & labaris, nullo negocio dissiparunt: qui ad oppidum refugientes, quum portas oclausas invenissent, patria extores, alibi sedes & domicilia sibi querere coacti sunt. Tantum scelus quum magistratus punire neglexisset. Deus postea, ut infra videbimus, ultus est. Et hoc quidem modo Calvinistæ in Pannonia inferiorti, & Barboriana præcipua ditione, ut Lutherani ante in superiori, in valuerunt, quos inter utrosque & Catholicos multæ exortæ sunt dimications, llorum temeritati & furori ipso Imperatore frustra frænum injacere conante. Antea quidem

Sinane Bassa Iavarinum tenente, Sacramentarij si- bi suæ permisum erat religionis exercitium; sed recuperato oppido, Catholicæ ferre eos noluerunt: ut & Possonij & Tirnaviæ, unde Rutassius Archiepiscopus cuiuscumque generis hæreticos expulit. Strigonijs etiam, postquam ea Anno Millefimo quingentesimo nonagesimo quarto à Christianis recepta fuit, sola Catholicæ religio instaurata & conservata est, ceteris omnibus sectis proscriptis. At Tieffenbachius quum Filleccum & Novigradum Turcis expulset, eis etis quos Turcæ toleraverant Catholicis, novi Evangelij præcones introduxit.

VII. Hoc eodem anno Matthias Archidux Strigoniuni infeliciter obsedit, exercitu ex omni hæreticorum genere conflato, qui sine Deo & religione viventes, iustum Dei iram merito in se & alios provocauit, cuius permisso Sinan Bassa profugatis Matthiæ copijs, multas arcas & oppida Christianis rursus extorsit. At Christiani cù auxiliis Pontificis copijs Anno Millefimo quingentesimo nonagesimo nono reversi, Strigoniū tandem feliciter expugnarunt, postquam quinquaginta quinque annos sub Turcarum suisserimus. Illud vero mirum est, quod in expugnata urbe templo, altaria, cerei, libri, & reliquias apparatus Ecclesiasticus, integra adhuc magna ex parte reperiuntur, ut Agriæ, quæ Palvius Nobilis Hungarus Catholicus, & Bernstenus Baro Bohemus, petardo (quod genus machina à seditionis nostris inventum, Turcis incognitum est) intercepserunt. Eadem ratione Javarinum, occiso eius loci Bassa, cum magno Turcarum damno expugnatum fuit. Eodem etiam anno Maximilianus Archidux Pappam à Si inane Bassa prius occupatam recuperavit, ubi Catholicæ Lutheranis & Sacramentarij permisti, eandem quam Uradinenses ab eis fortunam expectabant. Sed perfidæ suæ cœtra Catholicos postea Anno Millefimo quingentesimo nonagesimo octavo gravissimas penas Calvinistæ fuerunt, oppido, unde iam dudum vera ejcta fuerat religio, a Turcis & Tataris capta, & Calvinistis vel miserabiliter imperfectis, vel in morte tristiorum servitutem abductis, & magna oppidi parte flaminis absumptra, Catholicis intercessione in quo incendium spectantibus, tanto minori commiseratione, quod illos ipsos quorum flagitia inulta homines sive ant, iam viderent ipsius quasi Dei manu potitos Ex quibus omnibus iam, opinor, intelligi potest, quemodo in felix et glo-